

PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W BYDGOSZCZY

ul. Jagiellońska 34, 85-097 Bydgoszcz
tel. (052) 345-56-44, Fax (052) 345-56-17
e-mail: bydgoszcz@uokik.gov.pl

Bydgoszcz, dnia 28 grudnia 2007 r.

Znak: RBG-61-06/07/PA

Decyzja Nr RBG 12/2007

I. Na podstawie art. 27 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 134, poz. 939) po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przeciwko Panu Markowi Mioduszewskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą MioMar z siedzibą w Bydgoszczy

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie Pana Marka Mioduszewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą MioMar z siedzibą w Bydgoszczy, polegające na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom prawdziwej, rzetelnej i pełnej informacji, poprzez nie wskazanie w witrynie internetowej http://www.allegro.pl/my_page.php?uid=4554773 – wbrew dyspozycji art. 9 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2000 r., Nr 22, poz. 271 ze zm.) – informacji o numerze, pod którym przedsiębiorca został zarejestrowany i **stwierdza się jej zaniechanie z dniem 7 listopada 2007 r.**

II. Na podstawie art. 27 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 134, poz. 939) po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przeciwko Panu Markowi Mioduszewskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą MioMar z siedzibą w Bydgoszczy

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie Pana Marka Mioduszewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą MioMar z siedzibą w Bydgoszczy, polegające na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom prawdziwej, rzetelnej i pełnej informacji, poprzez nie wskazanie w witrynie

internetowej http://www.allegro.pl/my_page.php?uid=4554773 – wbrew dyspozycji art. 9 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2000 r., Nr 22, poz. 271 ze zm.) – informacji o miejscu i sposobie składania reklamacji i **stwierdza się jej zaniechanie z dniem 7 listopada 2007 r.**

III. Na podstawie art. 27 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939) po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przeciwko Panu Markowi Mioduszewskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą MioMar z siedzibą w Bydgoszczy

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie Pana Marka Mioduszewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą MioMar z siedzibą w Bydgoszczy, polegające na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom prawdziwej, rzetelnej i pełnej informacji, poprzez nie wskazanie w witrynie internetowej http://www.allegro.pl/my_page.php?uid=4554773 – wbrew dyspozycji art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2000 r., Nr 22, poz. 271 ze zm.) – informacji o terminie dostawy i **stwierdza się jej zaniechanie z dniem 7 listopada 2007 r.**

Uzasadnienie

W dniu 30 października 2007 r. w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczęte zostało postępowanie w związku z podejrzeniem stosowania przez Pana Marka Mioduszewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą MioMar z siedzibą w Bydgoszczy (dalej: MioMar, Przedsiębiorca) praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom prawdziwej, rzetelnej i pełnej informacji, poprzez:

1. nie udzielanie w witrynie internetowej http://www.allegro.pl/my_page.php?uid=4554773 informacji o numerze, pod którym przedsiębiorca został zarejestrowany;
2. nie udzielanie w witrynie internetowej http://www.allegro.pl/my_page.php?uid=4554773 informacji o miejscu i sposobie składania reklamacji;
3. nie udzielanie w witrynie internetowej http://www.allegro.pl/my_page.php?uid=4554773 informacji o terminie dostawy.

Przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte w związku z zasygnalizowanymi przez konsumenta nieprawidłowościami, jakich dopuściło się MioMar przy prowadzonej sprzedaży na odległość. Z pisma konsumenta skierowanego do tut. Delegatury wynikało bowiem, że Przedsiębiorca nie wykonuje obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 9 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

W toku kontroli treści witryny internetowej http://www.allegro.pl/my_page.php?uid=4554773 za pośrednictwem, której MioMar prowadzi działalność

gospodarczą, oferując sprzedaż towarów za pośrednictwem Internetu, Prezes UOKiK wstępnie ustalił, że nie zawiera ona niektórych z informacji wymaganych przez ustawę o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny

Prezes Urzędu zawiadamiając Przedsiębiorcę o wszczęciu przedmiotowego postępowania wezwał go do ustosunkowania się przedstawionych zarzutów. Pismem z dnia 7 listopada 2007 r. MioMar faktycznie potwierdził fakt naruszenia obowiązku informacyjnego w zakresie postawionych zarzutów, informując, że skorygował treść witryny internetowej http://www.allegro.pl/my_page.php?uid=4554773. Jednocześnie Przedsiębiorca przedstawił wydruk jego strony internetowej z dnia 7 listopada 2007 r. zawierający wszystkie informacje, których brak został zarzucony postanowieniem Prezesa UOKiK z dnia 30 października 2007 r. Ponadto MioMar przekazał wzór wiadomości dla Kupującego przesyłanej automatycznie po zakupie dokonanym poprzez portal internetowy Allegro.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje:

Pan Marek Mioduszewski wpisany do Ewidencji Działalności Gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Bydgoszczy pod numerem ewidencyjnym 99584 prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą MioMar w Bydgoszczy. Przedmiotem tej działalności jest m.in. sprzedaż detaliczna towarów za pośrednictwem Internetu.

Korzystając z witryny internetowej mieszczącej się pod adresem http://www.allegro.pl/my_page.php?uid=4554773, administrujący nią Przedsiębiorca nie zamieścił w treści prezentowanych tam ogłoszeń informacji: 1. o numerze, pod którym został zarejestrowany; 2. o miejscu i sposobie składania reklamacji, 3. o terminie dostawy.

MioMar, pismem z dnia 7 listopada 2007 r., ustosunkowując się do postawionych zarzutów wyjaśnił co następuje. W pierwszej kolejności wskazał, że informacja o numerze wpisu do ewidencji działalności gospodarczej oraz przez kogo został podpisany została z dniem 7 listopada 2007 r. umieszczona w rubryce DANE FIRMY i aktualnie brzmi „Wpis o Działalności Gospodarczej podpisany przez Prezydenta Miasta Bydgoszcz pod numerem ewidencyjnym 99584, REGON: 340260918”. Jednocześnie Przedsiębiorca przyznał, że poprzednio zamieszczono wyłącznie numer REGON.

Po drugie, MioMar zgodził się z zarzutem braku informacji o miejscu składania i sposobie rozpatrywania reklamacji, wskazując, że rzeczywiście tej informacji nie było na jego witrynie internetowej. Przedsiębiorca podkreślił jednak, że klient dokonując zakupu poprzez portal internetowy Allegro w jego firmie dostaje zaraz po zakupie automatycznego e-maila, w którym jest informowany bardzo dokładnie, jak ma postępować w przypadku zwrotu lub reklamacji towaru. Równocześnie MioMar poinformował, że na swojej stronie internetowej dokonał odpowiednich zmian i zamieścił wymagane informacje także na stronie http://www.allegro.pl/my_page.php?uid=4554773.

Odnosnie zarzutu braku informacji o terminie dostawy, MioMar wskazał, że zapis dotyczący terminu dostawy był zamieszczony w rubryce SPOSOBY OTRZYMANIA TOWARU i miał następującą treść: „Towar wysyłamy bez zbędnej zwłoki po zaksięgowaniu pieniędzy na zakup na koncie bankowym”. Zdaniem Przedsiębiorcy, zapis ten jest zgodny z odpowiednim postanowieniem KC o rękojmi stosownie, do którego towar powinien zostać wydany bez zbędnej zwłoki. Jednakże również ten zapis MioMar poprawił i umieścił na swojej witrynie internetowej bardziej szczegółowe informacje poprzez podanie konkretnych terminów.

Jednocześnie, MioMar podniósł, że jego działalność nigdy nie była nastawiona na szkodę dla klienta, o czym świadczy ponad 2300 pozytywnych komentarzy znajdujących się na witrynie internetowej http://www.allegro.pl/show_user.php?uid=4554773.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Zbiorowe interesy konsumentów podlegają zatem ochronie przed wymierzonymi w nie naruszeniami, polegającymi na bezprawnych działaniach przedsiębiorców. Same przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie regulują konstrukcji bezprawności działań przedsiębiorcy. Przepisy regulujące postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w większości mają charakter procesowy. Materialnoprawne przesłanki, istotne z punktu widzenia wydania decyzji, znajdują się w innych niż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów aktach prawa powszechnie obowiązującego. Prezes Urzędu oceniając zachowanie przedsiębiorcy pod kątem ewentualnego naruszenia przepisów zakazujących stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, musi zatem co do zasady stosować inne akty prawa powszechnie obowiązującego i na ich podstawie stwierdzić, czy działanie przedsiębiorcy było bezprawne. Bezprawność jest taką cechą działania, która polega na jego sprzeczności z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego.

Jak wyżej wspomniano, art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów definiuje praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jako godzące w nie bezprawne zachowanie przedsiębiorcy. Jednocześnie artykuł ten zawiera przykładowe wyliczenie zachowań przedsiębiorców uważanych za naruszające zbiorowe interesów konsumentów. W otwartym katalogu zakazanych praktyk ustawodawca umieścił stosowanie postanowień wzorów umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone (pkt 1), naruszenie przez przedsiębiorcę obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji (pkt 2), nieuczciwą lub wprowadzającą w błąd reklamę i inne czyny nieuczciwej konkurencji godzące w zbiorowe interesy konsumentów (pkt 3).

Naruszenie zbiorowych interesów konsumentów wymaga zatem spełnienia dwóch warunków:

1. naruszenia zbiorowego interesu konsumentów,
2. bezprawności działania.

Ad. 1 zbiorowy interes konsumentów

Dla stwierdzenia przez Prezesa Urzędu stosowania przez przedsiębiorcę praktyki określonej w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów konieczne jest wykazanie, że działanie to godzi w zbiorowy interes konsumentów.

W opinii Prezesa Urzędu, oczywistym jest, że zachowanie MioMar jest szkodliwe dla konsumentów. Ci bowiem, korzystając z platformy internetowej nie mieli dostępu do pełnej informacji dotyczącej zarówno sprzedawcy jak i warunków transakcji, pozwalających na całkowicie racjonalne podejmowanie decyzji handlowych.

Interes konsumentów naruszany opisanym działaniem przedsiębiorcy ma wymiar zbiorowy. Zbiorowy interes konsumentów oznacza interes dotyczący ogółu, a naruszenie tego interesu może mieć miejsce, gdy skutkami działań sprzecznych z ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku, jak i wtedy, gdy działania te wywołują inne niekorzystne zjawiska. Do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów konieczne jest, by działanie przedsiębiorcy zostało skierowane nie do konkretnego adresata, lecz do adresata, którego nie da się z góry oznaczyć indywidualnie. Wobec tego działanie to jest w stanie wywołać niekorzystne następstwa w odniesieniu do każdego z konsumentów (a nie jedynie wobec określonego konsumenta) i zagraża ono,

przynajmniej potencjalnie, interesom każdego z członków zbiorowości konsumentów. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem interesów nieograniczonej liczby konsumentów, co jest konsekwencją zastosowania Internetu jako platformy komunikacji zbiorowej. Ze swej istoty, sieć Internet ma charakter globalny, powszechny i otwarty, co stanowi fakt powszechnie znany i nie wymaga dalszych dowodów. Ponadto, MioMar nie ograniczył swojej oferty do jakiegokolwiek grupy odbiorców, lecz skierował ją do wszystkich korzystających z Internetu.

ad. 2 bezprawność działania

W opinii Prezesa Urzędu, jako „sprzeczne z prawem” należy zakwalifikować zachowania sprzeczne z nakazem zawartym w ustawie, rozporządzeniu wydanym na podstawie i dla wykonania ustawy, umową międzynarodową mającą bezpośrednie zastosowanie w stosunkach wewnętrznych. Sprzeczne z prawem są czyny: zabronione i zagrożone sankcją karną, czyny zabronione pod sankcjami dyscyplinarnymi, czyny zakazane przepisami administracyjnymi lub przepisami prawa gospodarczego publicznego, czyny zabronione przepisami o charakterze cywilnym, sprzeczne z nakazami zawartymi w prawie cywilnym lub prawie administracyjnym. Bezprawność w rozumieniu przepisów z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów jest taką cechą działania, która polega jednak nie tylko na jego sprzeczności z normami prawa, ale także z zasadami współżycia społecznego bądź dobrych obyczajów bez względu na winę, a nawet świadomość sprawcy. Dla ustalenia bezprawności działania wystarczy zatem ustalenie, że określone zachowanie koliduje z przepisami prawa, zasadami współżycia społecznego czy dobrymi obyczajami.

Istotą zarzutów stawianych w niniejszym postępowaniu MioMar było naruszenie obowiązku informacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, a w szczególności niepełność informacji przekazywanych konsumentom.

Zakres obowiązku informacyjnego ciążącego na uczestniku należało oceniać w szczególności na podstawie art. 9 ust. 1 ww. ustawy, zgodnie z którym, konsument powinien być poinformowany, przy użyciu środka porozumiewania się na odległość, najpóźniej w chwili złożenia mu propozycji zawarcia umowy, o:

- 1) imieniu i nazwisku (nazwie), adresie zamieszkania (siedziby) przedsiębiorcy oraz organie, który zarejestrował działalność gospodarczą przedsiębiorcy, a także numerze, pod którym przedsiębiorca został zarejestrowany,
- 2) istotnych właściwościach świadczenia i jego przedmiotu,
- 3) cenie lub wynagrodzeniu obejmujących wszystkie ich składniki, a w szczególności cła i podatki,
- 4) zasadach zapłaty ceny lub wynagrodzenia,
- 5) kosztach oraz terminie i sposobie dostawy,
- 6) prawie odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni, ze wskazaniem wyjątków, o których mowa w art. 10 ust. 3,
- 7) kosztach wynikających z korzystania ze środków porozumiewania się na odległość, jeżeli są one skalkulowane inaczej niż wedle normalnej taryfy,
- 8) terminie, w jakim oferta lub informacja o cenie albo wynagrodzeniu mają charakter wiążący,
- 9) minimalnym okresie, na jaki ma być zawarta umowa o świadczenia ciągłe lub okresowe,
- 10) miejscu i sposobie składania reklamacji,
- 11) prawie wypowiedzenia umowy, o którym mowa w art. 8 ust. 3.

Przepis ten formułuje szeroko ujęty obowiązek informacyjny, który jest jednym z filarów ochronnego reżimu umowy zawieranej na odległość. Określa on zasadę, że przedsiębiorca udziela informacji samorzutnie, w sposób nieprzymuszony, przy czym momentem granicznym na udzielenie informacji jest chwila złożenia propozycji zawarcia umowy. W świetle powyższego, bezprawność działania MioMar została poddana ocenie według kolejności stawianych im zarzutów, znajdujących odzwierciedlenie w kolejnych punktach sentencji niniejszej decyzji:

Ad. I. Oczywistym jest, że MioMar nie dopełnił obowiązku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, skoro wprost nakłada on na przedsiębiorców oferujących zawarcie umowy na odległość konieczność informowania m.in. o numerze, pod którym zostali oni zarejestrowani. W tym przypadku numerem, pod którym zarejestrowany jest Przedsiębiorca jest 99584 w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Bydgoszcz. Informacja ta winna bezwzględnie znaleźć się pośród innych informacji prezentowanych konsumentom na witrynie internetowej MioMar. Jej brak stanowi natomiast naruszenie art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ad. II. Zasadnym jest również zarzut dotyczący braku informacji o miejscu i sposobie składania reklamacji dostarczonych towarów. Obowiązek informacyjny w tym zakresie wynika wprost z art. 9 ust. 1 pkt 10 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, a jego naruszenie uzasadnia stwierdzenie bezprawności działania MioMar, rozumianego jako niepełność informacji, o którym mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Powyższego nie zmienia fakt wysyłania przez Przedsiębiorcę - zaraz po zakupie - automatycznego e-maila do klienta dokonującego transakcji poprzez jego witrynę internetową, w którym nabywca jest informowany bardzo dokładnie, jak ma postępować w przypadku zwrotu lub reklamacji towaru. Zasadą związaną z obowiązkiem informacyjnym przewidzianym w art. 9 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny jest bowiem udzielanie informacji najpóźniej w chwili złożenia konsumentowi propozycji zawarcia umowy (co następuje poprzez złożenie oferty w Internecie). Ustawodawca wyznaczył zatem najpóźniejszy termin udzielenia informacji wyprzedzającej, tak aby konsument miał pełne rozeznanie co do warunków zamierzonej transakcji. Informacja przesyłana w e-mailu wygenerowanym już po zakupie jest zatem dalece opóźniona.

Ad. III. Stosownie do art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny obowiązek informacyjny przedsiębiorcy oferującego zawarcie umowy na odległość, obejmuje również określenie kosztów oraz terminu i sposobu dostawy. Konsekwencją tak określonego obowiązku jest przedstawienie dokładnych informacji dotyczących m.in. terminu dostawy. Tym samym niewystarczający jest zapis „Towar wysyłamy bez zbędnej zwłoki po zaksięgowaniu pieniędzy na zakup na koncie bankowym”. Nie można zgodzić się z poglądem MioMar, że skoro ta klauzula jest zgodna z odpowiednimi postanowieniami KC o rękojmi to wyczerpuje obowiązek Przedsiębiorcy przewidziany w ustawie o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. W opinii Prezesa UOKiK, w celu należytego poszanowania interesu konsumentów, na gruncie art. 9 ust. 1 pkt 5 przedsiębiorca jest zobligowany do wskazania konkretnego terminu dostawy. Natomiast, w przypadku dostawy za pośrednictwem innych podmiotów obowiązek

ten zawiera się w określeniu pewnego terminu nadania przesyłki. Wobec powyższego, ocenianą w tym miejscu informację należało uznać za niepełną w rozumieniu art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W tym miejscu należy wskazać, że wszystkie zarzuty, o których mowa powyżej zostały uznane przez MioMar, który w dniu 7 listopada 2007 r. skorygował treść swojej witryny internetowej, o czym niezwłocznie powiadomił Prezesa UOKiK. Wobec tego Prezes UOKiK uznał przedmiotowe praktyki za naruszające zbiorowe interesy konsumentów i jednocześnie stwierdził ich zaniechanie z dniem 7 listopada 2007 r.

Jednocześnie Prezes UOKiK zauważa, że zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może skorzystać z uprawnienia do nałożenia na przedsiębiorcę stosującego praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów kary pieniężnej w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Kara taka może być nałożona bez względu na to, czy przedsiębiorca dopuścił się naruszenia celowo, czy też nieumyślnie. Stosownie do art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, w tym kar określonych w art. 106 tej ustawy, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Z treści art. 106 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wynika, iż kara ma charakter fakultatywny, zatem Prezes Urzędu w ramach uznania administracyjnego decyduje czy zasadne jest nałożenie kary. Należy jednakże zauważyć, że ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera, chociażby przykładowego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest decyzja o nałożeniu kary. Jakkolwiek art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wskazuje jedynie kryteria ustalaniu wysokości kar pieniężnych, to zdaniem Prezesa UOKiK, powinny one zostać również uwzględnione przy ocenie samej zasadności nałożenia kary. Oczywistym jest zatem, że na decyzję o ukaraniu przedsiębiorcy stosującego praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów musi mieć wpływ stopień zagrożenia lub naruszenia interesu publicznoprawnego podjętymi działaniami oraz cele jakie kara ma osiągnąć. Co prawda MioMar nie dopełnił obowiązku informacyjnego w zakresie wymaganym ustawą o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, jednakże było to naruszenie o stopniu minimalnym. Należy zauważyć, że pozostałe informacje wymagane przez ww. ustawę znalazły się na stronie internetowej Przedsiębiorcy. MioMar nie zamieścił również informacji nieprawdziwych lub nierzetelnych. Ponadto, okoliczności działania MioMar wskazują, że niepełność wymaganych informacji nie wynika z celowego zamiaru pokrzywdzenia konsumentów, a jedynie braku dogłębnej znajomości obowiązków wynikających z przepisów prawa.

Prezes UOKiK wziął także pod uwagę fakt, że kara powinna spełniać dwie podstawowe funkcje represyjną oraz prewencyjną. Tym niemniej w niniejszym postępowaniu nie ma podstaw do represyjnego oddziaływania na MioMar albowiem w toku postępowania współpracował z Prezesem Urzędu, niezwłocznie przedkładając wszelkie wyjaśnienia i korygując treść prowadzonej przez siebie strony internetowej. Natomiast, w ocenie Prezesa Urzędu cel prewencyjny spełnia sama decyzja stwierdzająca stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK postanowił nie nakładać kary pieniężnej.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Bydgoszczy.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Bydgoszczy
Andrzej Chajęcki

Otrzymują:

1. Pan Marek Mioduszewski

*prowadzący działalność gospodarczą
pod nazwą MioMar*

ul. Marii Konopnickiej 25/51
85-124 Bydgoszcz

2. a/a